

BEGRAFENIS LION SOLSER.

Donderdag 5 Augustus had onder bijzonder veel belangstelling op de Israëlitische begraafplaats te Diemen de teraardebestelling plaats van Lion Solser, den op 38-jarigen leeftijd overleden humorist. Verscheidene artisten woonden de treurige plechtigheid bij.

EEN INLANDSGH FLUITORKEST.

Een fluitorkest van 110 Indische kinderen uit Loewack op Celebes, heeft onder leiding van hun onderwijzer een reis gemaakt naar Makassar, dat voor hen natuurlijk een „tooverstad" lijkt. Op hun eigengemaakte instrumenten speelden zij zeer verdienstelijk en oogstten veel bijval. *(V.F.B.)*

't Psychologisch Moment

NAAR HET ENGELSCH VAN OLIVE LETHBRIDGE

Lady Melville's diamanten schitterden en flonkerden als duizenden lichtjes om haar hals en haar oogen schoten vlammen, terwijl zij haar Fransche kamenier met dreigend gelaat aanzag, de lippen opeengeperst van verbittering.

„Mijn brieven!" Ze haalde adem met korte, hijgende stooten. „Mijn brieven!"

Henriëtte's gelaatsuitdrukking was merkwaardig. Zij geleek de beleedigde onschuld met haar verwonderde oogen, opgetrokken schouders en uitgespreide handen.

„Ze was désolée," verklaarde ze, „mylady zoo boos te zien. Het brak haar hart, maar wat kon de arme Henriëtte doen? Hoe kon ze weten dat mylady's Moorsch kistje zulke belangrijke brieven inhield, zulke belangrijke .... zakenbrieven! Henriëtte had de kamer opgeruimd en ze daarna verlaten zooals zij altijd deed. En het kistje stond onaangeroerd. Henriëtte had het heel goed opgemerkt, toen ze mylady's juweelen had opgeborgen. Nooit was zoo iets gebeurd, jamais! Zij had bij drie Parijsche families gediend, waar de dames ook zulke belangrijke zakenbrieven bezaten, en nooit was daar iets gemist."

De diamanten aigrette in lady Melville's haar sidderde als een verschrikte vogel.

Mylady beet zich op de lippen, dat het bloed te voorschijn kwam. „Mijn blauw Paquin kostuum," mompelde ze radeloos, „als je mij de brieven terugbezorgt. De armband, dien jij altijd zoo bewondert! Geld... twee honderd, drie... vijfhonderd gulden zal ik je geven!"

Toen door een vluchtigen blik, een uitdrukking, op het gelaat van haar kamenier werd haar vermoeden zekerheid. Ze vloog op het meisje af, vatte haar bij den pols en siste tusschen de tanden:

„Je liegt! Je hebt mij verkocht!"

In panischen schrik zonk Henriëtte op de knieën en boog het hoofd voor den storm van woede harer meesteres.

„Het was haar schuld niet," snikte zij. „In Frankrijk had ze een arme moeder en zes broertjes en zusjes, die gebrek leden. Zij had dringend geld noodig. De verleiding was gekomen en had haar geld, veel geld geboden en zij was ervoor bezweken. Heusch, ze wilde mylady niet beleedigen; mylady was altijd goed voor haar geweest. En misschien was het nog niet te laat; mylady kon haar brieven nog terugkrijgen voor zij kwaad berokkenden."

Lady Melville's fijne vingers lieten den pols los van het meisje, dat vol angst en berouw op den grond kroop. Zelfs te midden van haar doodsangst ging het haar bliksemsnel door het hoofd, dat ze nog nimmer eenig menschelijk gelaat gezien had, dat zooveel zielesmart uitdrukte als dat van haar meesteres. En evensnel kwam de vraag bij haar op: zou de ernstige lord misschien een jaloersch echtgenoot zijn?

„Jouw koopsom?"

„Mylady!"

Lady Melville trok aan de kanten op haar boezem alsof deze haar benauwden.

„De prijs? Hoeveel hebben ze je betaald?"

„Zes duizend gulden, mylady!"

„En.... wie betaalde je?"

„Mylady .... ik . . ."

„Wie?"

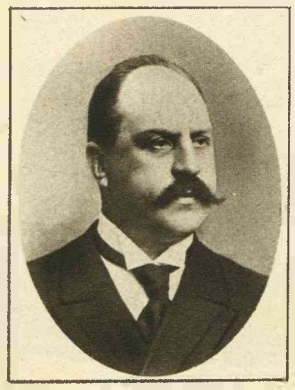
Lager kroop het meisje. Een kleine zwarte neergebogen figuur in het schitterend boudoir, met zijn kostbaar zilver, de luxieuse toilettafel met haar flesschen, geuren, poeders en al die kleine benoodigdheden, die het mysterie uitmaken van een vrouwenvertrek.

„De Heilige Maagd en al de heiligen mogen 't mij vergeven," fluisterde zij. „'t Was mylady's dierbaarste vriendin, ... mevrouw Massingham."

Een minuut ging voorbij, vijf, tien, of was 't een eeuwigheid? Lady Melville scheen in steen veranderd; als 'n beeld vol schoonheid zat ze daar; de oogen onbeweeglijk in het onbekende starende. Henriëtte brak haar snikken af om haar meesteres aan te staren als iets, iets dat haar verstand niet omvatten kon.

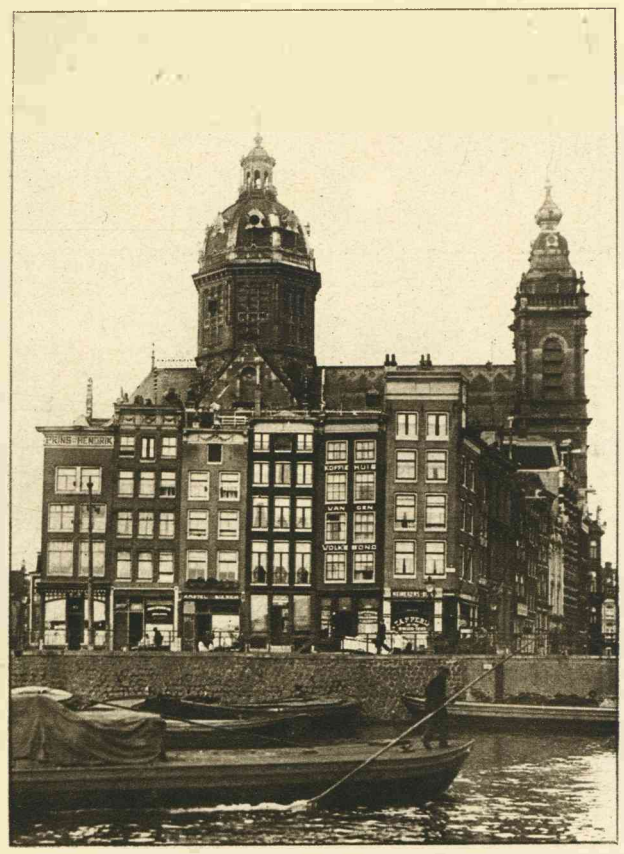
Vanwaar die versteende smart, vroeg ze zich verwonderd af. Het was toch beter dan dat mylord de brieven gekregen had. Zij wist niet, dat lady Melville eerder vergiffenis en medelijden gevonden zou hebben bij haar echtgenoot dan bij de vrouw wier geluk zij had vernietigd door een oogenblik van ijdelheid en wuftheid.

Eindelijk kwam er leven in het beeld. Lady Melville stond op, liep haastig de kamer door en belde.

Ds. J. DRAAISMA. †

Een dezer dagen overleed te Zuid-Beijerland de heer Ds. J. DRAAISMA, predikant aldaar. De overledene was een zeer geziene persoonlijkheid in zijn standplaats en omgeving. *(V.F.B.)*

HET NIEUWE GEBOUW VAN DEN VOLKSBOND.

Hierboven een foto van het nieuwe, voor eenige dagen geopende gebouw van den Volksbond aan de Prins-Hendrikkade te Amsterdam. *(V.F.B.)*

J. E. D. DURING.

De heer J. E. D. DURING, burgemeester van Nuland, een in zijn omgeving algemeen geacht en bemind persoon, die eervol ontslag heeft aangevraagd als hoofd dier gemeente. *(V.F.B.)*

VOLKSBOND TEGEN DRANKMISBRUIK.

Onder voorzitterschap van den heer mr. F. W. J. G. Snijder, van Winschoten, werd Woensdag 5 Augustus in Musis Sacrum te Arnhem de 41ste algemeene vergadering gehouden van den Volksbond tegen Drankmisbruik, waarbij 97 afdeelingen door 128 afgevaardigden vertegenwoordigd waren. Hierboven een overzicht van de vergadering. *(V.F.B.)*